

ת"פ 9315/08/14 - מדינת ישראל נגד נ מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9315-08-14 מדינת ישראל נ' מ(עציר)

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ בעניין:
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נ מ (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן ב- 4 עבירות לפי סעיף 379, שלוש עבירות לפי סעיף 382(ב)(1), עבירה לפי סעיף 192 ועבירה לפי 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. כתב האישום המתוקן מגולל שורה ארוכה של עבירות אלימות כלפי אשתו ובתו של הנאשם. על פי עובדות האישום הראשון לאחר שהורחק הנאשם מביתו שבכפר ... במסגרת הליך מעצר, הפר הנאשם את תנאי השחרור, חזר לביתו ביום 4.8.14 ותקף את בתו בת ה- 18, וזאת בעקבות וויכוח בינה לבין אחיה, הנאשם תפס בצווארה וחנק אותה. הבת הדפה את הנאשם וברחה לחדרה. הנאשם רדף אחריה, חנק אותה פעם נוספת ובעודה מנסה להימלט מאחיזתו הוסיף ואחז בה הנאשם. עוד באותן הנסיבות היכה הנאשם את בתו בכך שמשך בשערותיה וסטר לה מספר פעמים.
3. על פי עובדות האישום השני ביום 30.6.14, בביתם ב..., על רקע וויכוח על הוצאת שקיות בגדים מהבית, משך הנאשם בשערה של אשתו, היכה אותה בראשה, דחף אותה והפילה לקרקע. בנוסף זרק הנאשם לעברה אבן אשר לא פגעה בה ודחף אותה אל מחוץ לבית. כתוצאה מכך קיבלה אשתו מכה בבטנה והיא נפלה על ישבנה.
4. על פי עובדות האישום השלישי תקף הנאשם את בתו ביום 13.6.14 וזאת מאחר שסבר כי לקחה בקבוק משקה ללא רשותו. הנאשם טלטל אותה בכתפיה וקילל אותה.
5. על פי עובדות האישום הרביעי הנאשם תקף את בתו ואשתו במהלך חודש מאי 2014 בכך שסטר להן וכן ירק וקילל את הבת.
6. על פי עובדות האישום החמישי ביום 3.7.14 שבר הנאשם מכשיר טלפון נייד בכך שזרק אותו לעבר מסך פלאזמה

וכן סטר לבתו.

7. על פי עובדות האישום השישי, במועד שאינו ידוע במהלך שנת 2014, איים הנאשם על הבת שאם תימשך המחלוקת בינה לבין שכנתה זה יהיה היום האחרון בחייה.

טיעוני הצדדים

8. בא כוח המאשימה מסר כי בעת ביצוע העבירות הייתה אשתו של הנאשם בהיריון, הנאשם ביצע את המעשים באישום הראשון, שעה שהפר הוראה חוקית וביצע את העבירות הן כלפי אשתו והן כלפי בתו ואך בנס הפגיעות בהן אינן חמורות יותר. כמו כן ציין כי מדובר במעשים חוזרים ונשנים לאורך זמן. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרתן היתרה של העבירות ואת הקושי של המתלוננת לגשת ולהתלונן במשטרה, ובהמשך הגיעו המתלוננות לבית המשפט וביקשו לבטל את תלונתן.

9. בא כוח המאשימה עתר למתחם שבין מאסר קצר ועד ל- 18 חודשי מאסר בשל כל עבירה של תקיפה ואיומים. באשר לעבירה של היזק בזדון והפרת הוראה חוקית, מסר בא כוח המאשימה כי המתחם הוא בין של"צ למספר חודשי מאסר. ב"כ המאשימה עתר להטלת עונש ברף הבינוני גבוה של המתחם ולהטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר ומאסר על תנאי.

10. בא כוח הנאשם הדגישה כי המתלוננות לא נזקקו לטיפול רפואי ולא נגרמו להן חבלות של ממש כתוצאה מהאירוע. עוד הדגישה כי הנאשם ללא עבר פלילי, מדובר באירועים בודדים והנאשם הביע חרטה עליהם, הוא הודה בהזדמנות ראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר וכן את העדת המתלוננות.

11. לדבריה הרקע לאירוע הוא סכסוך בין המתלוננות לשכנים שגרמו לבעיות קשות ולמחלוקות שהובילו לאירועים שבכתב האישום. מאחר שכעת מחלוקת זו נפתרה, שכן הדיירים פונו ושולם להם סכום כסף נכבד, הסיכון שהנאשם יבצע עבירות בשנית הוא נמוך. לתמיכה בדבריה הגישה ב"כ הנאשם תצהיר של מוכתר הכפר ... המלמד על פתרון הסכסוך. עוד הוסיפה ב"כ הנאשם כי המתלוננת והנאשם חיים יחד כ-20 שנה, והאירועים התרחשו על פני תקופה של מספר חודשים בודדים, שאינם משקפים את התנהלותם במשך שנים רבות.

12. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, עוסק בשיפוצים, והוא המפרנס היחיד של אשתו וששת ילדיו אותם פרנס בכבוד טרם מעצרו. עוד הדגישה ב"כ הנאשם כי מדובר במעצר ראשון לאדם נורמטיבי והדבר קשה לו, בתו נולדה במהלך תקופת מעצרו והוא לא זכה לראותה. בתו הגדולה עומדת להינשא והיא מבקשת שהאב ישתתף בחתונתה ויחזור לתמוך בה. לפיכך ביקשה להסתפק בימי מעצרו ולכלל היותר לקצוב לו תקופת מאסר אשר תסתיים טרם חתונת בתו באפריל 2015.

13. הנאשם בדברו האחרון מסר שהוא מצטער על מה שקרה וכי לא יחזור על מעשים אלה וביקש מבית המשפט לתת

לו הזדמנות וביקש את רחמי בית המשפט.

14. אשתו של הנאשם העידה לעונש ומסרה שלא חשבה שהעניין יתגלגל לפתחו של בית המשפט. היא מסרה כי עד שהחל הסכסוך עם השכנים הם היו משפחה מאושרת, ולדבריה כל האירועים נובעים מסכסוך עם השכנים. עוד מסרה שהנאשם הוא המפרנס היחיד של המשפחה והדגישה את הקושי בפרנסת המשפחה ללא הנאשם. המתלוננת הוסיפה כי הם נשואים מזה 20 שנה, ובתם בת ה-3 חודשים נולדה לאחר מעצרו של הנאשם והוא טרם זכה לראותה.

15. בתו של הנאשם העידה אף היא לעניין העונש, בכתה וביקשה שאביה ישוחרר מהמעצר כדי שישתתף בחתונתה וביקשה שלא יענש בשל המעשים.

מתחם העונש ההולם

16. מאחר שמדובר ברצף אירועים שהתרחשו בתוך מספר חודשים, בביתם של המתלוננת והנאשם, התקיפות והאיומים היו כלפי המתלוננת אני רואה רצף זה כאירוע אחד בהתאם לסעיף 40 יג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

17. בתי המשפט מצווים להילחם בתופעת אלימות במשפחה וליישם מדיניות ענישה מחמירה בעבירות אלה. הלכה זו שבה ונקבעה בע"פ 9192/11, מפי כב' השופט ג'ובראן אשר שב וציטט את האמור בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם 11/10/07)

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפלייליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות גם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

18. המחוקק ראה את עבירות האלימות במשפחה בחומרה יתרה וקבע כפל עונש בשל נסיבה זו, והציב לצד עבירה לפי סעיף 382(ב) עונש מקסימום של ארבע שנות מאסר. לצד עבירה זו הורשע הנאשם בעבירות אלימות נוספות כלפי בתו בת ה-18, באיומים על חייה של אשתו וכן כי גרם נזק לרכוש. כאשר האירוע האחרון התרחש לאחר שהוצא כנגד הנאשם צו הרחקה והוא חזר לביתו ותקף את בתו, תוך הפרת הצו. הערכים המוגנים הם הגנה על שלמות גופן ורכושן של המתלוננת, במקום בו הן אמורות לחוש מוגנות ביותר, ביתן מבצרן. כמו כן ערך מוגן נוסף הוא הגנה על שלטון החוק באמצעות קיום צווי בית משפט.

19. במקרה זה עוצמת הפגיעה במתלוננות היא במדרג חומרה בינוני, שכן מדובר בפגיעה פיזית לא פשוטה במספר מועדים שונים. אשתו של הנאשם היתה הרה באותה עת והנאשם לא היסס לתקוף אותה, להפיל אותה לקרקע ואף להשליך אבן גדולה לעברה. עוד במועד אחר איים בפגיעה בחייה. את בתו חנק מספר פעמים למרות צו הרחקה שהוצא כנגדו ואף היכה אותה על רקע ויכוחים או מעשים פעוטים כמו לקיחת בקבוק משקה או על רקע ויכוח עם אחיה, וכן תקף את המתלוננות על רקע ויכוח בנוגע ליחסים עם השכנים. יחד עם זאת ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, יצוין כי הנאשם ביצע את העבירות ללא תכנון מוקדם, ללא שימוש בנשק קר ומכתב האישום המתוקן לא עולה שנגרמו להן חבלות או כי נזקקו לטיפול רפואי.

20. אשר למדיניות הענישה הנוהגת הציגה ב"כ הנאשם ענישה של 3 חודשי מאסר ועד לעונש של 15 חודשי מאסר, כאשר כל מקרה שונה מחברו וקשה לגזור גזירה שווה בין המקרים.

21. כאשר אני שוקלת את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, את הערכים החברתיים המוגנים, את מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נסיבות אלה הוא בין 7 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר.

העונש המתאים

22. מאחר שלא הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם קשה לדעת מהי המסוכנות הצפויה מהנאשם ולא ניתן לשקול שיקולי שיקום בעניינו. אולם הנאשם הדגיש כי התחרט על מעשיו והפנים כי עשה טעות. כמו כן, הרקע לאירועים הוא סכסוך עם מי ששכרו דירה מהנאשם לבין אשתו ובתו וכפי שעולה מתצהיר מוכתר הכפר דיירים אלה אינם מתגוררים במקום, כך שהסיכוי להישנות המקרים פוחת. כמו כן הנאשם יליד 1970 נעדר עבר פלילי, זהו מאסרו הראשון ונראה כי השהייה הממושכת בתנאי המעצר הקשים עשתה את שלה, הציבה לנאשם גבולות והבהירה לו את הפסול במעשיו.

23. בנוסף התחשבתי בכך שהנאשם אב לשישה ילדים, הוא המפרנס היחידי של משפחתו, המתלוננות תארו בפני את הפגיעה הקשה במשפחה כתוצאה ממעצרו, ואת רצונן כי ישוב במהרה לחיק המשפחה לקראת חתונת בתו ולראות את בתו הקטנה שנולדה לאחר מעצרו.

24. הנאשם אף חסך עוגמת נפש רבה מהמתלוננות ומבני משפחתו, כאשר הודה במיוחס לו לאחר שכתב האישום תוקן, וכן חסך זמן שיפוטי משמעותי.

25. אשר על כן, כאשר אני שוקלת את הנסיבות לקולא ולחומרא ובהתחשב בכך שזהו מאסרו הראשון של הנאשם, ולכן לא אמצה עמו את הדין, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן :

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים מיום מעצרו 4.8.14.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשע"ה, 14 בדצמבר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.